

velser fra Synet til Besvarelse. Jeg nærer nu ikke Bekymring derfor. Naar almindelige fornuftige Mennesker skal afgøre, om en Kirkegaardsmur skal hvidtes, eller om der skal lægges Tegl paa de Steder, hvor der er fløjet Tegl af, vil der ikke opstaa nogen Strid om den Slags Ting. Den højtærede Minister behøver ikke at være bange for, at Ministeriet skal blive alt for meget forulempet ved Forespørgsler af den Art. Det er den Slags Ting, som almindelige praktiske Mennesker med stor Lethed kan blive enige om.

Det fremgik tydeligt af Ministerens Udtalelse, at han var ked over, at Medlemmer af de forskellige Partier havde slaaet sig sammen for at stemme om en Sag, uanset politiske Hensyn. Jeg har nu en anden Mening, jeg tror, at alle Sager afgøres bedst, naar man undlader at tage politiske Hensyn og saa meget som muligt stemmer efter sin bedste Overbevisning for det, som man anser for at være praktisk og rigtigt. Jeg tror ogsaa, at det er udelukkende disse Hensyn, som har knyttet Medlemmer af de forskellige Partier sammen her. Den højtærede Minister søgte ved sine Ytringer at frembringe lidt Uenighed, idet han saa stærkt pegede paa, at han tror, at det er de private Ejere, der staaar bagved, det er dem, der vil søge at lukrere, det var den højtærede Minister meget stærkt inde paa. Nej, saamænd er det ikke, og der er jo ogsaa saadanne Regler, at der ikke er nogen som helst Grund til at frygte for sligt. Som nævnt er der i adskillige Paragraffer peget paa, hvilken Myndighed der tillægges Menighedsraadene, og den er saamænd ret omfattende. Jeg vil snarere sige, at den kunde blive lidt besværlig for Menighedsraadene, men dertil er der jo ikke andet at sige, end at Menighedsraadene har de samme Opgaver, naar Kirken er selvejende, som i Tilfælde af, at der er en privat Kirkeejer.

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa at omtale de henlagte Summer og mente, at de maaske var for smaa. Han sluttede det af de Bemærkninger, jeg havde gjort om Kirker, der var holdte af enkelte private med særlig store Bekostninger. Men jeg talte om de Kirker, der blev holdt langt ud over, hvad noget Syn vilde forlange, og jeg antager ikke, at det er den højtærede Ministers Mening, at der skal henlægges til samtlige Kirker, saaledes at det gaar langt ud over, hvad Synet forlanger.

Den højtærede Minister mente ogsaa, at der ikke var tilstrækkeligt Princip i den af os foreslaaede Ordning. Han nævnte, at der i § 3 er Tale om at fælde Træer paa Kirkegaarden, medens Paragraffen ellers ikke omhandler Kirkegaarde. Men den paagældende Sag angaar Synets Beføjelse, og det er derfor naturligt, at den kommer med her.

Den højtærede Minister omtalte gentagne Gange Ministeriets Arkitekt. Jeg mente, at Professor Storck blev almindelig kaldt Kirkearkitekt. For almindelige Mennesker staaer det saaledes, at naar der er Tale om Kirkers Restaurering, er der en bestemt Mand, der har særlig Kundskab paa dette Omraade, og som Ministeriet i saa Fald henvender sig til. Om denne Mand ved Siden deraf har en anden Stilling, er i og for sig temmelig ligegyldigt. Jeg antager, at en saadan Arkitekt stadig er til Stede.

Den ærede Minister sagde, at Stolestaderne skulde nok være bredere, men man vidste ikke, naar de skulde være bredere. Der staaer nemlig kun, at skal Stolestader fornys, skal de have den nævnte Bredde. Men naar skulde det ske? Ja, det maa afgøres af dem, der i øvrigt træffer Bestemmelse om Kirkernes Fornyse o. s. v. De afgør ogsaa, naar man skal have bredere Stolestader, og naar det Tidspunkt kommer, at Stolestaderne skal fornys, træder Bestemmelsen i Kraft.

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa Renholdelsen og mente ikke, at Bestemmelserne var forsvarlige. Jeg tror dog ikke, at det vil komme saa vidt, at man skal skrive til Ministeriet for at faa en Afgørelse af, hvad en forsvarlig Renholdelse er. Jeg tror ikke, at man behøver at spørge Ministeriet derom. Det vil Menigheden nok vide at afgøre. Det bliver Menighedsraadets Sag til enhver Tid at sørge for, at det er i Orden, og har Menighedsraadet ikke nogen Grund til Klage, har Ministeriet det formodentlig heller ikke.

Hvad Snekastningen angaar, vil jeg henvise den højtærede Minister til at læse § 16, hvor der udtrykkeligt staaer, at Snekastning skal foretages. Det er jo klart, at naar Menighedsraadet er Bestyrelse for Kirken, som er i Menighedens Eje, vil det sørge for, at der ikke sker Forsømmelighed i den Henseende. Hvad de private Kirkeejere angaar, er der gjort en Tilføjelse om, at for Kirker, som er i privat